לג: חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

ואי טעין ואמר לפירות ירדתי בו'. פי' מחלה כי ג"ל מאי בעית בהאי ארעא אע"ג דנשעה שאכל היה בעל השדה יכול לעכב ולא היה נאמן לומר לפירות הורדתני מיהו כיון שכבר אכלו וזה בא להוציא נאמן לומר לפירות ירדתי וא"ת מאי איריא משום דלא חציף מיפוק ליה משום דתפיס מידי דהוה אמטלטלין שאין עשויין להשאיל ולהשכיר דאי אמר לקוחין הן בידי נאמן וי"ל דאיצטריך טעמא דלא חציף אם לקטן והכא כרשות שאינו שלו דלא תפיס בהן וא"ת כי לא אמר נמי לפירות ירדתי אלא דאייתי שהדי דאכל כ' שנים כי הך דשמעתין יהא נאמן בטענתיה במיגו דאי בעי אמר